

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII
Autoritate de stat autonomă

Operator de date cu caracter personal nr. 11375

HOTĂRÂREA nr. 356
din 12.08.2015.

Dosar nr: 1/2015

Petiția nr: 15/05.01.2015

Petentă: M.N.

Reclamată: Compania Națională de Autostrăzi și Drumuri Naționale din România SA

Obiect: impunerea taxei de rovinietă pentru autoutilitara din dotare

I. Numele, domiciliul și sediul părților

I. 1. Numele și domiciliul procedural al petentei

1.1.1. M.N. , cu domiciliul în localitatea ..

I. 2. Numele și sediul reclamatei

1.2.1. CNADR, cu sediul în București, Bd. Iuliu Maniu, nr. 401A, sector 6

II. Obiectul sesizării și descrierea presupusei fapte de discriminare

2.1. Petentul consideră discriminatorie impunerea taxei de rovinietă, întrucât este persoană cu handicap

III. Citarea părților

3.1. În temeiul art. 20, alin. 4 din O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării a îndeplinit procedura de citare a părților, în data de 23.02.2015.

IV. Susținerile părților

4.1. Susținerile petentului

4.1.1. Petentul, persoană cu handicap accentuat permanent, susține că face parte din categoria utilizatorilor exceptați de la plata rovinietei, conform art. 28 din Legea 448/2006, deținător al unei autoutilitare fost executat silit de 3 ori pentru plata acestei taxe.

4.1.2. Prin urmare, petentul susține că este discriminat de CNADR SA și de către instanța de judecată prin înlăturarea recunoașterii dreptului recunoscut de lege.

4.2. Susținerile reclamatei CNADR

4.2.1. Reclamata reiterează prevederile stipulate în OG nr. 15/2002 privind aplicarea tarifului de utilizare și a tarifului de trecere pe rețeaua de drumuri naționale din România, precum și prevederile art. 28 din Legea 448/006, potrivit căreia "persoanele cu handicap, deținătoare de **autoturisme** adaptate handicapului, precum și persoanele care le au în îngrijire, beneficiază de scutire de la plata tarifului de utilizare a rețelelor de drumuri naționale".

4.2.2. De asemenea, reclamata susține că a solicitat Ministerului Muncii, Familiei și Protecției Sociale, inițiatorul legii nr. 448/2006, întreprinderea unor demersuri în vederea modificării legislației în vigoare pentru a evita discriminarea acestor persoane.

V. Motivele de fapt și de drept

5.1. În fapt, Colegiul reține că obiectul petiției vizează impunerea taxei de rovinietă, întrucât petentul deține o autoutilitară și nu un autoturism.

5.2. În drept, sub aspectul incidenței prevederilor art. 2 din O.G. nr. 137/2000, republicată, relativ la definiția discriminării, Colegiul precizează că în situația persoanelor tratate diferit, tratamentul în speță este datorat apartenenței lor la unul dintre criteriile prevăzute în textul de lege, art. 2 alin.1 din O.G. nr.137/2000, republicată. Un aspect definitoriu al discriminării îl constituie faptul că diferența de tratament este bazată pe o caracteristică, respectiv un criteriu interzis. Ca atare, tratamentul aplicat trebuie să fie diferit de cel care a fost sau ar fi aplicabil unei persoane dintr-un grup relevant în circumstanțe similare sau comparabile. Or, discriminarea directă presupune atingerea adusă beneficiului unui drept al persoanei discriminate tocmai datorită apartenenței acesteia la un grup (de exemplu, origine rasială sau etnică, religie etc.) sau al unei caracteristici individuale (dizabilitate, gen, vârstă, boală cronică etc.). **Din acest punct de vedere, discriminarea directă presupune o legătură de cauzalitate identificabilă între actul sau faptul diferențierii și apartenența la una dintre caracteristicile sau la unul dintre criteriile cuprinse în norma juridică și individualizate în cazul persoanei care este supusă discriminării. Această legătură de cauzalitate reiese din definiția cuprinsă în Art. 2 alin. 1 al Ordonanței 137/2000, în particular, prin utilizarea sintagmei „pe bază de”, dispunând că prin discriminare se înțelege orice deosebire, excludere, restricție sau preferință „pe bază de (...)”.** Legătura de cauzalitate presupune considerarea motivului sau a motivelor care au stat la baza actelor aplicate în cauzele de discriminare (tratamentul diferențiat) și impun a analiza dacă un criteriu interzis (origine rasială sau etnică, vârstă, dizabilitate, sex, religie, convingeri etc.) invocat de reclamant (petent) constituie un factor relevant sau determinant în acțiunea sau inacțiunea imputată părții reclamate (pârâtului).

5.3. Același raționament este aplicabil și în cazul discriminării indirecte, prevăzută în art. 2 alin.3 din O.G. nr. 137/2000, cu precizarea că raportul de cauzalitate nu este direct. În situația discriminării indirecte, ne plasăm în câmpul de aplicare al unui criteriu aparent neutru, la prima vedere, ceea ce scoate din discuție un raport de cauzalitate direct, însă în fapt se produce un dezavantaj față de o persoană sau față de un grup de persoane în raport cu o caracteristică sau un criteriu de discriminare interzis. În ceea ce privește existența acelei legăturii de cauzalitate între tratamentul diferit și criteriul interzis s-a pronunțat și Înalta Curte de Casație și Justiție, între altele, prin Decizia civilă nr. 1530/2009 și Decizia civilă nr. 2758/2009.

5.4. Curtea Europeană de Justiție a arătat că în cazurile de discriminare, în situația în care persoana care se consideră discriminată ar stabili o situație de fapt care să permită prezumția existenței unei discriminări directe sau indirecte pe baza unui criteriu interzis, punerea efectivă în aplicare a principiului egalității de tratament ar impune atunci ca sarcina probei să revină persoanei acuzate de discriminare, care ar trebui să dovedească că nu a avut loc o încălcare a principiului menționat. În acest context, reclamatul (pârâtul) ar putea contesta existența unei astfel de încălcări, stabilind prin orice mijloc legal, în special că tratamentul aplicat persoanei care se consideră discriminată este justificat de factori obiectivi și străini de orice discriminare pe baza unui criteriu interzis.

De asemenea, pentru a ne situa în domeniul de aplicare al art.2, alin.1 deosebirea, excluderea restricția sau preferința trebuie să aibă la bază unul dintre criteriile prevăzute de către art. 2, alin. 1, și trebuie să se refere la persoane aflate în **situații comparabile** dar care sunt tratate în **mod diferit** datorită apartenenței lor la una dintre categoriile prevăzute în textul de lege menționat anterior. Așa cum reiese din motivația invocată mai devreme pentru a ne găsi în situația unei fapte de discriminare trebuie să avem două situații comparabile la care tratamentul aplicat să fi fost diferit.

5.5. În prezenta speță, petentul susține că este persoană cu dizabilitate și, deși legea prevede dreptul de a beneficia de rovinietă gratuită, CNADR îi refuză acest drept. De asemenea, petentul susține, după primul termen de audiere, prin adresa nr. 1385/23.02.2015, faptul că este discriminat și de către președinta completului de judecată a Tribunalului Ialomița, prin respingerea acțiunii ca fiind nefondată.

Pe de altă parte, reclamata arată că prevederile art. 28 din Legea 448/006, potrivit cărora "persoanele cu handicap, deținătoare de **autoturisme** adaptate handicapului, precum și persoanele care le au în îngrijire, beneficiază de scutire de la plata tarifului de utilizare a rețelelor de drumuri naționale "

5.6. Analizând situația în cauză, Colegiul director reține faptul că petentul, persoană cu handicap, nu deține autoturism, autoturism (autovehicul cu cel puțin 4 roți și o viteză maximă constructivă mai mare de 25km/h, conceput și construit pentru transport **persoane**), cum prevede legea, ci o autoutilitară (autovehicul cu cel puțin 4 roți și o viteză maximă constructivă mai mare de 25km/h, conceput și construit pentru transport **marfă și care poate tracta și o remorcă**). Prin urmare, Colegiul director nu poate reține o legătură de cauzalitate între fapta reclamată și criteriul invocat de petent.

CNADR a respectat și aplicat prevederile legale în vigoare, făcând totuși demersuri către autoritatea competentă, respectiv Ministerul Muncii, să inițieze modificări legislative în sensul de a largi cadrul legislativ.

Totodată, Consiliul recomandă și el Ministerului Muncii, Familiei și Protecției Sociale, inițiatorul legii nr. 448/2006, întreprinderea unor demersuri în vederea modificării legislației în vigoare pentru a evita discriminarea acestor persoane.

Prin urmare, Colegiul director nu poate reține un refuzul acordării dreptului la rovinietă gratuită în/pe baza criteriului de dizabilitate.

Nu în ultimul rând, Colegiul director îi aduce petentului la cunoștință faptul că autoritatea competentă în situația în care un judecător săvârșește fapte de discriminare în exercitarea atribuțiilor de serviciu este Consiliul Superior al Magistraturii. Iar, în situația în care este nemulțumit de soluția adoptată de instanța respectivă, acesta poate uza de căile de atac prevăzute de lege.

5.7. Având în vedere cele de mai sus, Colegiul director reține că raportul de cauzalitate între fapta imputată și criteriul invocat nu poate fi reținut, în sensul art. 2 alin.1, art. 2 alin.3 sau art. 2 alin.5 din O.G. nr. 137/2000 republicată. Or, astfel cum a statuat și Înalta Curte de Casație și Justiție „O.G. nr. 137/2000 analizează fapte de discriminare care prin criteriile mai sus anunțate (n.n. art. 2 alin.1) se diferențiază de fapte care sunt de natură să producă aceleași consecințe, dar intră sub incidența altor acte normative” (A se vedea Decizia nr. 1530 din 19 martie 2009, Înalta Curte de Casație și Justiție).

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, **cu unanimitate de voturi** ale membrilor prezenți la ședință,

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. Nu se întrunesc elementele constitutive ale unei fapte de discriminare, potrivit art. 2 alin 1 din OG nr. 137/2000 republicată

2. Se va răspunde părților în sensul celor hotărâte;

VII. Modalitatea de plată a amenzii

Nu este cazul

VIII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicată și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.**

Membrii Colegiului director prezenți la ședință

ASZTALOS Csaba Ferenc - Membru

BERTZI Theodora – Membru

DINCĂ Ilie– Membru

GHEORGHIU LUMINIȚA - Membru

MANOLE Petre Florin - Membru

**Redactat și motivat de Asztalos Csaba Ferenc
Angelica Paraschiv**

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal de 15 zile, potrivit **OG 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ**, constituie de drept

Verificat SCSRP